

Efter at den offentlige Arbejdsanvisning er blevet organiseret og konsolideret, vil det imidlertid efter Ministeriets Mening ikke være nødvendigt fortsat at opretholde en Særordning for Anvisning af den paagældende Medhjælp, der lige saa vel vil kunne udføres af den offentlige Anvisning. Man stiller derfor i Lovforslagets § 8 Forslag om, at denne Særordning efterhaanden bringes til Ophør derved, at der ikke meddeles nye Bevillinger til som Fæstemænd at drive Fæstevirksomhed eller gives Tilladelse til Overtagelse af Fæstebevillinger, der er blevet ledige ved Indehaverens Død eller ved Ophævelse af Virksomheden.

Allerede i 1924 blev der af Justitsministeriet, under hvilket Fæstevæsenet da henhørte, foretaget en Undersøgelse af Amtsrådernes og Byrådernes Stilling til en saadan Ordning.

Resultatet heraf var, at 12 Amtsråd og 43 Byråd mente at kunne anbefale den paagældende Ordning, medens 9 Amtsråd og 41 Byråd var imod Ordningen. Undersøgelsen viste saaledes, at et Flertal saavel af Amtsråd som af Byråd den Gang var Tilhængere af en Nyordning af det paagældende Spørgsmaal, og dette Flertal maa efter Ministeriets Mening antages at være forøget i den Tid, der er forløbet siden 1925.

Til § 9.

Paragraffen svarer til den nugældende Lovs § 6.

Ved Arbejdsløshedslovens Revision i 1927 blev der som nyt Stk. 2 i § 6 indsat en Bestemmelse, hvorefter Ministeren efter Indstilling af Direktøren under ganske særlige Omstændigheder kunde bestemme, at andre Erhvervsomraader end de i Paragraffens Stk. 1 nævnte vil være at anse for Fag i Paragraffens Forstand.

Da Ministeriet imidlertid maa anse det for naturligt, at det er Arbejdsnævnet, der igennem sin Sammensætning besidder et indgaaende Kendskab til faglige Forhold, der har Adgang til at fremkomme med den paagældende Indstilling om Arbejdsløshedsforsikringens Udvidelse til nye Erhvervsomraader, har man foreslaaet Bestemmelsen ændret i denne Henseende.

Under Arbejdsløshedslovsforslagets Behandling i Folketinget i 1927 blev der af et Flertal som nyt Stk. 3 i § 6 indsat en Bestemmelse om, at Lønarbejdere, der tilhører forskellige Fag, har Ret til at slutte sig sammen i en Landskasse, der ligestilles med Arbejdsløshedskasserne. Da man ikke kan anse den paagældende Bestemmelse for paakrævet, idet allerede Bestemmelsen i

§ 9, Stk. 1, giver Adgang til at anse Foreninger, hvis Medlemmer er knyttede til flere bestemte Fag, for Arbejdsløshedskasser i Lovens Forstand, og da Bestemmelsen derhos aabner Mulighed for Dannelsen og Anerkendelse af Foreninger, der hviler paa et i forsikringsmæssig Henseende uheldigt Risikogrundlag, foreslaar man Bestemmelsen slettet.

Til § 10.

Svarer til den nugældende Lovs § 7.

Formuleringen af Bestemmelsen i Paragraffens Stk. 1, sidste Punktum, er ført tilbage til den Ordlyd, som Bestemmelsen havde før 1927, og som efter Ministeriets Mening passer bedre ind i Sammenhængen end den Form, som Bestemmelsen fik ved Ændringen i 1927. Der tilsigtes i øvrigt ikke nogen Ændring i den Realitet, at det kun undtagelsesvis bør meddeles Anerkendelse til Arbejdsløshedskasser indenfor Omraader — faglige eller stedlige — hvor der allerede findes en anerkendt Kasse.

Til § 12.

Svarer til den nugældende Lovs § 9.

Til Paragraffens Stk. 3, der indeholder de nærmere Regler for, i hvilke Tilfælde en Lønarbejder ikke kan anses for ubemidlet i Arbejdsløshedslovens Forstand, er føjet en Bestemmelse, der gør det muligt at overskride de i Paragraffen fastsatte Formuegrænser i saadanne Tilfælde, hvor vedkommende Lønarbejder ikke har fri Raadighed over Formuen, og hvor dennes Størrelse derfor ikke er noget træffende Udtryk for hans økonomiske Forhold.

Paragraffens Stk. 6 er forkortet ikke uvæsentlig. Det har imidlertid ikke herved været tilsigtet at ændre Realiteten i Stykket, bortset fra, at man — under Hensyn til den Ret, som Loven tillægger bidragydende Medlemmer til senere eventuelt at overgaa til at være nydende Medlemmer — har fundet det naturligt ogsaa at betinge Adgangen til Optagelse i en Kasse som bidragydende Medlem af, at den paagældende henhører under Kassens faglige Omraade.

Den i Slutningen af § 9 i den nugældende Lov indeholdte Bestemmelse om, at Direktørens Afgørelse kan indankes for Ministeren, har man foreslaaet slettet, idet man i Lovforslagets § 36, Stk. 1, har foreslaaet optaget en almindelig Bestemmelse om Adgangen til Indankning af Direktørens Afgørelser.

Til § 13.

Svarer til den nugældende Lovs § 10. Ændringen af Ordlyden i Paragraffens